

CCR: Sintagma 'care au grup propriu în cel puțin una dintre Camerele Parlamentului' - în contradicție cu Constituția (motivare)

Sintagma "care au grup parlamentar propriu în cel puțin una dintre Camerele Parlamentului" din Legea 370/2004 reprezintă un "adaos nepermis" la Constituție, fiind în contradicție cu dispozițiile din Legea fundamentală, precizează Curtea Constituțională a României în motivarea deciziei prin care au admis sesizarea Avocatului Poporului asupra actului normativ.

Pe 18 iunie, Curtea Constituțională a admis excepția ridicată direct de Avocatul Poporului și a constatat că este neconstituțională sintagma "care au grup parlamentar propriu în cel puțin una din Camerele Parlamentului" din cuprinsul articolului 2 alineatul (2) litera e) din Legea 370/2004 pentru alegerea prezidentului României, precum și al articolului 118 alineatul (2) din Legea 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente.

Judecătorii constituționali arată că prevederile art. 2 alin. (1) lit.e) din Legea 370/2004 stabilesc semnificația termenului de "partid politic parlamentar", utilizat în cuprinsul actului normativ, instituind în acest sens două condiții care trebuie îndeplinite cumulativ.

Astfel, se arată în document, în accepțiunea legii, pentru ca partidele politice să fie calificate drept "partide politice parlamentare" este necesar ca acestea să aibă un grup parlamentar propriu în cel puțin una dintre Camerele Parlamentului (prima condiție) și să fi obținut în urma ultimelor alegeri generale pentru Parlamentul României mandate de deputați sau senatori pentru candidații înscrși pe listele acestora ori pe listele unei alianțe politice sau electorale din care au făcut parte partidele ori formațiunile politice respective (a doua condiție).

"Analizând prima condiție instituită prin prevederile legale criticate, Curtea constată că a condiționa calificarea unui partid politic ca partid politic parlamentar de organizarea unui grup parlamentar propriu în cel puțin una dintre Camerele Parlamentului încalcă dispozițiile art. 64 alin. (3) din Constituție referitoare la dreptul și nu la obligația deputaților și senatorilor de a se organiza în grupuri parlamentare, potrivit regulamentului fiecărei Camere", se precizează în motivare.

Curtea constată că sintagma "care au grup parlamentar propriu în cel puțin una dintre Camerele Parlamentului" din cuprinsul art. 2 alin. (1) lit.e) din Legea 370/2004 reprezintă un "adaos nepermis" la Constituție, fiind în contradicție cu dispozițiile din Legea fundamentală cuprinse în art. 2 alin. (1) privind exercitarea suveranității prin organe reprezentative constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, art. 62 alin. (1) privind alegerea Camerelor Parlamentului, precum și în art. 103 alin. (1) referitor la partidele politice reprezentate în Parlament. Adăugând la Constituție, prevederile de lege criticate înfrâng, totodată, și principiul supremației acesteia consacrat de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

*** De altfel, Curtea a analizat și criticile privind neconstituționalitatea prevederilor articolului 4 alineatul (2) teza finală din Legea 370/2004, potrivit cărora "un alegător poate susține mai mulți candidați".

Curtea a reținut că o asemenea soluție legislativă se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului în materie electorală, permisă de articolul 73 alineatul (3) lit.a) Constituție, care stabilește că "prin lege organică se reglementează: a) sistemul electoral".

"De asemenea, în acord cu jurisprudența sa (...), Curtea reține că dispozițiile de lege criticate sunt reglementate în contextul exercitării libere a dreptului de a alege, și nu în sensul restrângerii lui, având în vedere că acestea creează posibilitatea reală de complinire a numărului minim de semnături ale susținătorilor, cerut de lege. Nu este contrar

prevederilor Constitutiei ca un alegator sa isi manifeste sustinerea pentru mai multi candidati, în aceasta faza prealabila alegerilor propriu-zise, având în vedere ca doar momentul exprimarii votului este cel decisiv pentru alegerea si configurarea organelor reprezentative. În consecinta, orice alta adeziune anterioara momentului sufragiului propriu-zis, exprimata pentru unul sau mai multi dintre potentialii competitori electorali, nu poate fi considerata de natura sa încalce prevederile din Legea fundamentala invocate", mentioneaza judecatorii.

Curtea constata ca posibilitatea legala ca un alegator sa sustina mai multi candidati la functia de presedinte al României nu încalca nici art. 81 alin. (1) din Constitutie privind egalitatea votului.

"Semnificatia egalitatii votului, garantata de art. 62 alin. (1) si art. 81 alin. (1) coroborate cu art. 16 alin. (1) din Constitutie, are o dubla acceptiune, si anume aceea potrivit careia fiecare alegator are dreptul la un singur vot pentru alegerea unui deputat/senator si, respectiv, presedinte al României si ca valoarea unui vot este aceeaasi", spun magistratii.

Astfel, CCR a respins, ca neîntemeiata, exceptia ridicata de Avocatul Poporului, constatând ca prevederile articolului 4 alineatul (2) si ale articolului 27 alineatul (2) litera c) teza finala din Legea 370/2004 sunt constitutionale în raport cu criticile formulate.